

Vznik a činnosť školy

Založenie školy

Veľkou túžbou občanov Podolínce bolo mať svoju vlastnú školu už počas 2. svetovej vojny. Na základe toho, už v roku 1941 vedenie Podolínce vysiela do Bratislavy delegáciu so žiadosťou o zriadenie meštianskej školy v historickom mestečku Podolínec.

Delegácii bolo prisľúbené, že v krátkom čase bude v Podolínci zriadená takáto škola. Lenže márne bolo očakávanie občanov. Bola vojna a v národnostne zmiešanom Podolínci podľa bratislavských úradníkov nebolo potrebné na tomto mieste otvoriť slovenskú meštiansku školu.

Vplyvom vojnových udalostí sa v priebehu niekoľkých rokov Podolínec národnostne zjednotil a prevládajúcou národnosťou v meste sa stala národnosť slovenská. A keďže snahou povojnového štátu bolo čo najskôr obnoviť činnosť slovenského školstva na celom území, tak už v roku 1946 vydáva Povereníctvo školstva a osvetu v Bratislave svoje výnosy o zriaďovaní jednotlivých škôl. Toto sa dotklo aj mesta Podolínce.

Povereníctvo školstva a osvetu svojím Výnosom číslo 76.821/46 – A – II/4 zo dňa 12. augusta 1946 a so súhlasom Povereníctva pre financie daného Výnosom zo dňa 27. júna 1946 číslo 2.837/46 – II/4 zriaďuje v obci Podolínec štátnu obvodnú meštiansku školu s platnosťou od 1. septembra 1946.

Škola má mať tri definitívne postupové triedy a prvá z nich sa aktivuje dňom 1. septembra 1946. Povereníctvo školstva a osvetu ustanovuje v tejto škole miesto definitívneho riaditeľa, tri definitívne miesta odborných učiteľov a definitívne miesto učiteľky domácich náuk. Dňom 1. septembra 1946 sa obsadí miesto riaditeľa a jedno miesto odborného učiteľa. Do obvodu meštianskej školy patria nasledovné obce: Podolínec, Holumnica, Lomnička, Toporec s Toporčíkom a Maldúr (terajšie Podhorany). Deti z tohto obvodu, ktoré spĺňajú podmienky pre prijatie do meštianskej školy, sú povinné chodiť do tejto meštianskej školy.

Zriaďovacími prácami v škole bol poverený riaditeľ V. Bezák a odborným učiteľom sa stal dočasný učiteľ E. Šrámko. Škola sa mala zriadiť v budove ľudovej školy na námestí mesta.

Školský inšpektorát v Poprade svojím Listom č. 2942/46 usmerňuje riaditeľa štátnej meštianskej školy v Podolínci v oblasti zápisu žiakov, slávnostného otvorenia školy a vypracovaním rozpočtu vecnej réžie školy.

Slávnostné otvorenie školy sa konalo v nedeľu dňa 22. septembra 1946 o 9⁰ hodine. Pred budovu školy prišli zapísaní žiaci, ich rodičia a mnoho občanov mesta i obcí patriacich do obvodu tejto školy. Všetci sa zúčastnili vo farskom kostole slávnostného Veni Sancte a slávnostnej svätej omše. Potom sa žiaci, vedenie školy a zúčastnení občania zhromaždili pred Miestnym národným výborom – Ratúšom, kde boli slávnostné príhovory školského inšpektora, predsedu MNV Jozefa Hadravu a riaditeľa školy. Nakoniec vystúpili žiaci so zborovými piesňami a básňami.



Budova školy na začiatku 20. storočia – olejomaľba Kolumbera Ivana



Súčasná podoba budovy starej školy – Evanjelický kostol

Škola v povojnových rokoch

Prvé dni v novozriadenej škole boli poznačené problémami. Škola sa zaplňa žiakmi pomaly, úroveň vedomostí žiakov nie je rovnaká, niektorí slabo čítajú, iní majú nedostatky v počítaní a niektorí majú škaredé písmo. Preto učiteľ na vyučovaní vo veľkej miere opakuje učivo ľudových škôl. Žiakom je umožnené doučovať sa i v popoludňajších hodinách.

Dňa 24. septembra 1946 je poverený riaditeľ školy preložený na inú školu a správu školy zabezpečuje poverený dočasný učiteľ Edmund Šrámko.

Keďže pretrvávajú problémy s dochádzkou do školy, riaditeľ školy zakladá Rodičovské združenie pri Štátnej obvodnej meštianskej škole v Podolínci s cieľom dosiahnuť efektívnejšiu spoluprácu medzi rodičmi a školou. Zakladajúca schôdza sa uskutočnila dňa 27. októbra 1946 v budove školy.

Koncom októbra Povereníctvo školstva a osvedy pridelilo škole dve dočasné učiteľky Alžbetu Kajanovú a Hermínu Gajdošovú a zároveň otvorilo pobočku 1. triedy, čím vznikajú dve triedy. V 1.A triede sú žiaci 5. postupového ročníka a triednou učiteľkou sa stáva A. Kajanová. V 1.B triede sa vzdelávajú žiaci 6. a 7. postupového ročníka s triednou učiteľkou H. Gajdošovou.

Počet žiakov v škole narastá a na konci školského roka ju celkovo navštevuje 152 žiakov, z nich je 78 dochádzajúcich a to 32 žiakov z Toporca, 27 žiakov z Holumnice, 12 žiakov z Lomničky a 7 žiakov z Maldúra.

Vyučovanie prebieha v dňoch pondelok až sobota a v každej triede sa týždenne vyučuje 30 hodín.

Už začiatkom novembra na podnet rodičov žiada vedenie školy cestou Školského inšpektorátu Poprad Povereníctvo školstva a osvedy Bratislava o zriadenie druhej postupovej triedy na škole. Povereníctvo nemá námietky a schvaľuje zriadenie tejto triedy. Na základe toho v dňoch 27. až 30. novembra 1946 prebiehajú na škole skúšky žiakov prvých tried meštianskej školy. Skúšok sa zúčastnilo 43 žiakov a skúšky úspešne absolvovalo 22 žiakov školy. Ostatní boli späť zaradení do prvých tried. Od 2. decembra toho istého roku sa začalo vyučovanie v druhej postupovej triede.

Po ťažkých pracovných dňoch začali pre žiakov od 20. decembra Vianočné prázdniny, ktoré trvali do 7. januára. Vyučovanie po prázdninách sa rozbieha pomalšie, lebo dochádzka cezpoľných žiakov je slabá pre veľké mrazy a záveje. Navyše rodičia sa boja pustiť svoje deti

do takéhoto počasia.

Výsledky žiakov za prvý polrok učenia hodnotí učiteľský zbor ako nie veľmi uspokojivé, ale pozitívne hodnotí snahu žiakov. V škole sa vyučuje aj praktická dopravná a zdravotnícka výchova a uskutočňujú sa pravidelné pochodové cvičenia s prenocovaním v teréne. Škola odoberá niektoré doporučené časopisy, ako Ozvena sveta či Mladá tvorba. V mesiaci marec nastala v škole chrípková epidémia a tak je v dňoch 10. až 18. marca 1947 škola zatvorená a neprebíha v nej vyučovanie.

Keďže škole neboli poskytnuté žiadne zariadenia pre vybavenie tried, vedenie školy opätovne žiada o jeho pridelenie s predpokladaným rozpočtom 62 335,- Kčs. Školský inšpektorát v Poprade žiada od riaditeľstva školy predloženie cenových ponúk. Riaditeľ školy predkladá cenovú ponuku firmy Stolárstvo Jozef Labis s cenou 54 185,- Kčs a cenovú ponuku firmy Ján Kaleta – stolár na výrobu lavíc v sume 37 500,- Kčs.

Nový školský rok 1947/1948 sa začal ako obvykle slávnostným „Veni Sancte“, ktorého sa zúčastnili všetci žiaci a učiteľský zbor. Učiteľský zbor vzrástol a skladá sa z týchto členov: riaditeľ školy – E. Šrámkó, odborné učiteľky – H. Gajdošová, A. Kajanová a preradení učitelia O. Horváthová, R. Bártoš a E. Bystrická. Počet zapísaných žiakov stúpol na 160 žiakov, v prvých triedach je 76 žiakov, druhú triedu navštevuje 44 žiakov a tretiu novovytvorenú triedu 40 žiakov. Vyučovanie prebieha v budove školy, ale aj v budove MNV – Ratúši.

Tak ako celý štát, tak aj školstvo prechádza v tomto období veľkými zmenami. Spory o charakter školskej sústavy vrcholia vo februári 1948, keď vychádza Zákon o jednotnej škole. Ten uvádza do praxe program jednotnej nediferencovanej školy a prináša tiež mnoho obsahových a ideových zmien v duchu vtedajšej ideológie. Zákon ustanovuje povinnú desaťročnú školskú dochádzku a školstvo je riadené centralisticky s minimom voliteľných predmetov. Tieto zmeny sa intenzívne dotýkajú aj tejto školy a sú viditeľné najmä na príchodoch a odchodoch učiteľoch. Do školy prichádzajú preložení učitelia, zároveň niektorí hneď odchádzajú a situácia sa stabilizuje až začiatkom školského roka 1948/1949. V škole je zapísaných 273 žiakov, z toho dochádzajúcich 150. V prvom ročníku je 13 žiakov, v druhom 72 žiakov, v treťom 41 žiakov a vo štvrtom ročníku 46 žiakov.

Povereníctvo školstva a osvetu zriaďuje v tomto roku nový školský inšpektorát v Starej Ľubovni, a tak škola administratívne patrí do tohto obvodu. Do obvodu školy sú zaradení žiaci z Nižných a Vyšných Ružbách. Tí majú menšie i väčšie problémy s adaptáciou na podmienky tejto školy súvisiace s dochádzkou do školy, obliekaním sa do telocvičného úboru, či hygienickými návykmi.

V súvislosti s reorganizáciou školstva stáva sa táto škola Strednou školou v Podolínci a súčasne v meste pôsobí i Národná škola a Ľudová škola hospodárska. Stredná škola Podolínec patrí pod novozriadený Krajský národný výbor Prešov a prechádza veľkými personálnymi zmenami. Postupne tu prichádzajú šiesti pedagógovia a zároveň traja odchádzajú. Vyučovanie je organizované v ôsmich triedach, sú tu zriadené tri prvé postupové triedy, dve druhé, dve tretie a jedna štvrtá postupová trieda. Počet žiakov je takmer zhodný s počtom pred rokom. Nasledujúci školský rok 1950/1951 bol nazvaný „Mierovým školským rokom“ a tomu bol prispôsobený aj jeho začiatok. Neodvíjal sa tradičným „Veni Sancte“, ale slávnostným nástupom žiakov a učiteľov s transparentmi pred budovou MNV a slávnostné otvorenie školského roka sa konalo v priestoroch Mestských kúpeľoch (terajšie Mestské kultúrne stredisko). Žiaci všetkých škôl sľúbili, že sa budú usilovne učiť, vedenie MNV a KSS sľúbili všestrannú pomoc a podporu ich školám.

Napriek zložitému obdobiu vedenie školy i mesta uvažuje o potrebe výstavby novej budovy školy, pretože súčasné priestory už nevyhovujú narastajúcemu počtu žiakov. Dňa 4. až 6. septembra 1950 odchádza delegácia zložená zo zástupcov školy, ZRPŠ a KSS do Prahy so žiadosťou o výstavbu novej štátnej školy v Podolínci. Žiadosť bola v Prahe akceptovaná a výstavba školy bola zaradená do plánu na rok 1951.

V školskej kronike je školský rok hodnotený ako veľmi vydarený a „škola sa stáva opravdivou vyhňou socializmu“.

V školskom roku 1951/1952 dochádza k zmene riaditeľa školy, keď správou školy je poverený C. Kováčik a vyučuje sa podľa nových učebných plánov. Vyučuje sa v ôsmich triedach, učiteľský zbor tvorí deväť učiteľov a školu navštevuje takmer 300 žiakov. Tí sa okrem vzdelávania aktívne zapájajú do brigádnických činností a zberu druhotných surovín. Činnosť zahájil tiež Mičurinský krúžok, ktorý dostal do užívania záhradu od JRD Podolínec.

Školský rok 1952/1953 bol opäť rokom plným učiteľských zmien, keď v desaťčlennom učiteľskom zbore prebehlo celkovo 8 zmien. Ideovo bola škola vedená v duchu „sovietizmu“ a pod vplyvom KSS. Stavba novej školy finišuje a už koncom júna 1953 je zariadená potrebným vybavením. Všetko je pripravené, aby sa školský rok 1953/1954 úspešne začal pre deti z Podolínci, Nižných a Vyšných Ružbách, Lomničky, Holumnice, Toporca a Maldúra v novej budove školy.

Organizácia školy v novej budove

Slávnostnému otvoreniu školského roka i novej budovy predchádzala pracovná porada v novej školskej budove. Tá sa uskutočnila dňa 29.8.1953 so zámerom zjednotiť Strednú školu v Podolínci a Národnú školu v Podolínci a vytvoriť Osemročnú strednú školu. Funkciou riaditeľa novovzniknutej školy bol poverený C. Kováčik a pedagogickým riaditeľom sa stal H. Jendreják. Tí privítali na porade 16 pedagogických pracovníkov, ktorým rozdelili pracovné úväzky, triednictvo, riadenie školskej i mimoškolskej činnosti. Slávnostné otvorenie školského roka i novej budovy sa uskutočnilo 1. septembra 1953 za účasti ministra školstva a osvetu E. Sýkoru.



Pohľad na priečelie budovy novej školy v roku 1954

V novozriadenej Osemročnej strednej škole je otvorených 12 tried a vyučovanie prebieha v novej i starej budove školy. Vyučovanie sa týmto dostáva na kvalitatívne vyššiu úroveň, škola je vybavená kabinetmi, knižnicou, telocvičňou a činnosť školy je všestranná. Nie všetko však prebieha podľa predstáv vedenia školy. Žiaci si len pomaly zvykajú na zvýšené požiadavky učiteľov a tak aj štvrt'ročné hodnotenie prospechu, dochádzky a správania sa žiakov je kritické a vládne nespokojnosť. Sú prijaté konkrétne opatrenia na zlepšenie stavu. Učiteľia zvolávajú stretnutia s rodičmi žiakov v obciach obvodu školy. Pre skvalitnenie práce učiteľov začína na škole pôsobiť Pedagogická rada školy. Keďže učiteľský zbor je mladý a ambiciózny na diaľkové pedagogické štúdium do Prešova sa v tomto roku prihlásilo šesť učiteľov. Na škole za účasti učiteľov z celého okresu sa uskutočnili dve vzorové vyučovacie hodiny, hodina biológie a matematiky. Aktivity školy je vidieť i v mimoškolskej činnosti. Učiteľia sa venujú brigádnickej činnosti v ťažko skúšanom

poľnohospodárstve, so žiakmi nacvičujú divadelné hry, zborový spev, ľudový tanec a aktívne sa zapájajú do športových aktivít.

Socialistická škola

Škola v nových vyhovujúcich podmienkach sa rýchlo etablovala v sieti škôl a poskytovala primerané podmienky žiakom i učiteľom pri zabezpečovaní vzdelávacieho procesu školy. Ako osemročná škola vyvíjala svoju činnosť do roku 1959. Od školského roku 1959/60 došlo k predĺženiu povinnej školskej dochádzky z ôsmich na deväť rokov. Vtedy už pracovala pod vedením riaditeľa školy M. Čorňáka (riaditeľom od roku 1956), ktorý vo funkcii pôsobil až do roku 1970. V škole sa vzdelávali nielen deti, ale i dospelí občania z mesta a blízkeho okolia. Pre nich organizovala škola niekoľko rokov všeobecnovzdelávací kurz pre pracujúcich. V zmysle usmernenia koncepcie školstva je v školskom roku 1955/56 zavedený v škole predmet „Práce v dielni a na školskom pozemku“, ktorý sa s rôznymi zmenami vyučuje až po súčasnosť. V tomto období dochádza v škole k značnému nárastu počtu žiakov.

V dôsledku toho je v škole zavedená dvojzmenná prevádzka vyučovania. Navyše sa v roku 1959 otvára Školská družina a tak vznikajú organizačné problémy a znižuje sa kvalita výchovno – vzdelávacieho procesu.

V školskom roku 1959/60 škola prechádza na povinnú deväťročnú dochádzku a vzniká Základná deväťročná škola v Podolínci. Vláda a strana v nej deklarujú bezplatné poskytovanie učebníc a zošitov.

Počet tried a žiakov v rokoch 1956 - 1965

Školský rok	Počet tried	Počet žiakov
1956/1957	15	479
1957/1958	15	490
1958/1959	17	510
1959/1960	19	578
1960/1961	19	617
1961/1962	22	709
1962/1963	21	764

1963/1964	24	759
1964/1965	23	780
1965/1966	25	770

Keďže budova starej školy je v zlom technickom i stavebnom stave, v rokoch 1963 – 1965 tu prebieha generálna oprava. Po jej rekonštrukcii opäť slúži svojmu účelu. Škola sa aktívne zapája do moderných foriem vyučovania a tak v školskom roku 1965/66 sa v škole praktizuje v 4. a 5. ročníku poloodborné predmetové vyučovanie ruského jazyka, pracovného vyučovania, výtvarnej a telesnej výchovy s cieľom dosiahnuť lepšie vzdelávacie výsledky a väčší záujem žiakov o dané predmety. Škola v tom istom roku otvára budovu školských dielni. V 7. – 9. ročníku sa vyučujú nepovinné predmety športové hry a nemecký jazyk. Pre deviate ročníky je zabezpečené diferencované vyučovanie. Triedy A a B sú zaradené do skupiny praktickej a žiaci C triedy do skupiny študijnej. Žiaci do jednotlivých tried boli vybraní na základe záujmov, schopností, tvorivosti a prospechu.

Prelomovým rokom tohto obdobia sa stal rok 1966, keď zo školy odchádzajú žiaci obcí Toporec a Holumnica. Počet žiakov klesol takmer o 50 žiakov, čo umožňuje otvoriť o jednu triedu menej a znížiť počty žiakov v triede pod hranicu tridsať žiakov.

Nemenej významným rokom bol aj rok 1968 s prevratnými zmenami v spoločnosti počnúc príchodom vojsk varšavskej zmluvy na územie Československa, cez vznik federácie, vznik okresu Stará Ľubovňa, prinavrátanie mestských práv Podolíncu až po voľné soboty v pracovnom procese. Škola v priebehu školského roka 1968/69 prechádza pod riadenie Odboru školstva a kultúry v Starej Ľubovni. Vyučovanie prebieha v 21 triedach, vyučuje sa v dvojzmennej prevádzke, počty žiakov sa stabilizovali pod hranicou 600 žiakov.

Počty tried a žiakov v rokoch 1967 – 1976

Školský rok	Počet tried	Počet žiakov
1967/1968	22	632
1968/1969	21	612
1969/1970	21	619
1970/1971	21	589
1971/1972	23	577

1972/1973	23	573
1973/1974	23	552
1974/1975	23	561
1975/1976	20	569
1976/1977	21	589

Zmeny nastavajú aj vo vedení školy, keď na vlastnú žiadosť odchádza z funkcie i zo školy riaditeľ M. Čorňák a riaditeľom sa stáva Š. Dorko. Toho už v 1. apríla 1972 strieda vo funkcii doterajší zástupca riaditeľa J. Rusňák, ktorý vedie školu až do roku 1990. Nový riaditeľ dokončuje prestavbu školskej jedálne s rozpočtom 400 tisíc Kčs. Tragickým rokom školy bol rok 1973, keď v priebehu mesiacov november a december zomreli dvaja žiaci školy. Sedemdesiate roky sú charakterizované stabilizáciou personálnou i organizačnou. Investičná činnosť je zameraná na údržbu vonkajších i vnútorných zariadení a tiež okolia školy. Koncom tohto obdobia škola prechádza na osemročnú školskú dochádzku, pričom v platnosti je desaťročná povinná školská dochádzka.

Pre skvalitnenie práce školy sú potrebné väčšie priestory a tak vedenie školy v roku 1980 žiada Okresný národný výbor o možnosť prístavby budovy školy. Tento stavebný zámer je schválený do plánu na rok 1981 a v druhej polovici roka sa začína jej výstavba. Práce sú ukončené v roku 1984, keď je stavba odovzdaná do prevádzky. Škole tak pribudlo sedem tried pre vyučovanie žiakov prvého stupňa školy a odborná učebňa chémie. Tým bola odstránená dvojzmennosť vyučovania a vytvorili sa oveľa lepšie podmienky pre výchovno – vzdelávací proces.

Osemdesiate roky priniesli so sebou aj dve živelné pohromy, keď v novembri 1984 víchrica strhla strechu telocvične a v roku 1986 spadol strop v telocvični. V dôsledku týchto udalostí bolo nutné vykonať generálnu opravu celej telocvične. Koniec osemdesiatych rokov priniesol do školy demokratizačné zmeny a tak už v decembri 1989 vzniká na škole Učiteľské fórum Slovenska.

Škola v demokratickej spoločnosti

Po demokratických voľbách v roku 1990 boli do vedenia základnej školy zvolení riaditeľ J. Seman, zástupca pre prvý stupeň školy V. Fiamčíková a zástupca pre druhý stupeň P. Piatnik.

Počiatkové mesiace sa niesli v pomalom prechode zo zabehaného režimu na nový

pružnejší a aktívnejší. Prechod na metódy podporujúce aktivitu a tvorivosť žiakov sa rozbiehajú ťažko, riešenie nových spôsobov a metód vyučovania s logickým vypracovaním záverov žiakov je takmer nevyužívané. No jedná zmena je viditeľná. Z učebných osnov i praktického vyučovania sa vytráca všetko, čo má nejaký vzťah k socialistickej ideológii.

Ďalší posun vpred nastal prechodom kompetencií zo štátu na samosprávne orgány miest a obcí. Vedenie školy si hneď po nástupe organizuje školu podľa svojich predstáv. Upravujú sa vnútorné priestory, zriaďuje posilňovňu, upravujú sa priestory ihriska, vzniká Nadácia školy. Administratívne škola v roku 1992 prechádza pod riadenie Školskej správy Stará Ľubovňa. Na konci školského roku 1993/94 odchádzajú žiaci Nižných a Vyšných Ružbách do obvodu základnej školy Vyšné Ružbachy. S podporou miestnej samosprávy sa v roku 1994 začína rozsiahla výmena okien hlavnej budovy.

Významnou zmenou školy je získanie právnej subjektivity školy s účinnosťou od 1.1. 1995.

Riaditeľ Školskej správy Stará Ľubovňa svojou zriaďovacou listinou číslo 8/12/94 – RŠS zo dňa 16.12. 1994 zriaďuje Základnú školu so sídlom v Podolínci ako samostatnú rozpočtovú organizáciu na úseku základného školstva.

Tento fakt výrazne prispel k efektívnejšiemu riadeniu a hospodáreniu školy bez zbytočných medzičlánkov. Škola začala sama rozhodovať o použití finančných prostriedkov, sama posudzovala čo je prioritami školy a akým smerom sa bude orientovať do budúcnosti. Samostatná škola sa viac priblížila samospráve mesta, potenciálnym partnerom a sponzorom, rodičom žiakov i ostatným občanom mesta. Činnosť školy dostala novú dynamiku, je vidieť vyššiu aktivitu učiteľov i ostatných zamestnancov školy. Pracuje sa na vylepšení podmienok pre vyučovací proces výstavbou dvoch učební v prístavbe školy, prebieha rekonštrukcia triednych šatní, modernizujú sa šatne a sociálne zariadenia telocvične a toalety na druhom poschodí školy. Škola sa aktivizuje i v športovej oblasti a v roku 1991 zriaďuje pri základnej škole Školské športové stredisko so zameraním na futbal.

Prelomovým rokom demokratickej školy je rok 2002. V zmysle zákona 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky sa novým zriaďovateľom školy stalo Mesto Podolínec a podľa rozhodnutia Mestského zastupiteľstva v Podolínci sa k základnej škole pričlenila Materská škola Podolínec. Jej zamestnanci, majetok a financie sú delimitované základnej škole a vzniká nový právny subjekt Základná škola s materskou školou v Podolínci.

Prvé mesiace sa nesú v znamení zlad'ovania organizačnej štruktúry novej väčšej inštitúcie, dochádza k menším personálnym presunom a rozbieha sa pravidelná činnosť školy.

Od začiatku roku 2004 nastáva zmena vo financovaní škôl a školských zariadení a finančné prostriedky sa školám pridelujú normatívnym spôsobom na jedného žiaka. V máji toho istého roku sa uskutočňuje výberové konanie na obsadenie miesta riaditeľa školy a do funkcie je opätovne zvolený doterajší riaditeľ J. Seman.



Pohľad na budovu ZŠ – rok 2007

V posledných rokoch sa škola zapájala do rôznych menších i väčších projektov rezortu školstvu, mimovládnych organizácii a Európskej únie, s cieľom získať čo najviac mimorozpočtových finančných zdrojov pre svoju školu. Výsledkom bol doteraz schválený projekt školy pre rekonštrukciu strechy prístavby školy uskutočnený v rokoch 2006 – 2007 s celkovým rozpočtom 2 650 000,- Sk (87 963,89 EUR).



Prístavba školy pred rekonštrukciou



Prístavba školy po rekonštrukcii

V závere našej prechádzky do histórie našej školy si želajme už len jedno... Nech každá škola, každá pedagogická inštitúcia, aj naďalej ostane „dielňou ľudskosti“ a nech prináša každému, kto sa v nej nachádza radosť a uspokojenie.

Text je uverejnený s láskavým dovolením autora Ing. Jána Andrejovského zo záverečnej práce „História Základnej školy v Podolínci“

